

عنوان مقاله:

بررسی توسعه بام سبز در معماری ایرانی

محل انتشار:

سومین کنفرانس علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

نگین عابدمینو - دانشجوی کارشناسی ارشد ، دانشکده هنر و معماری ، دانشگاه آزاد لاهیجان ، ایران

محسن روشن - استادیار ، دانشکده هنر و معماری ، دانشگاه آزاد لاهیجان ، ایران

خلاصه مقاله:

بنا به تحقیقات انجام شده ، معضدتت زیادی در زمینه معماری و شهرسازی در کشورمان وجود دارد. یکی از این معضلات ، کمبود فضای سبز شهری بوده که با توجه به رشد روز افزون جمعیت و زیاد شدن ساختمان های بلند، موجب شده طبیعت و فضاهای سبز شهری در زندگی روزمره فراموش شود و توجه مهندسين به طراحی معماری سبز می تواند تا حدودی در رفع مشکلات زیست محیطی، کمک کند. این فناوری سبز در ایران به علت عدم آگاهی و شناخت مردم و مسئولین همچنان نا شناخته باقیمانده است. این در حالیست که ایران از نظر اقلیمی در نواحی خشک و نیمه خشک قرار گرفته است. باغ در پشت بام موضوع جدیدی در معماری اصیل ایرانی نیست اما لازمست که این موضوع در کشور ما به طور روز افزون فراگیر شود بطوری که از ابتدای فرآیند طراحی تا تکامل تدریجی سازه مد نظر مهندسين باشد و حتی قبل از هر ایده ای باید همواره چگونگی سازگاری طراحی و تطابق با مصالح معماری سبز مورد بررسی دقیق قرار گیرد. مقاله حاضر براساس اسناد و مدارک و مطالعات کتابخانه ای و تجربیات کشورهای پیشگام در این زمینه تهیه شده است. هدف از نگارش این مقاله در دسترس قرار دادن اطلاعات یاد شده برای بهره گیری بیشتر از بامهای سبز در طراحی های معماری شهری است و بکارگیری آن نکات مثبتی مانند جلوگیری از آلودگی هوا ایجاد بستری مناسب برای یک تفرجگاه کوچک برای آرامش انسان و جدا شدن از خنشونت رفتاری و کلامی و صرفه جویی در زمان و دسترسی آسان به طبیعت را با خود به همراه دارد. با توجه به مطالب بیان شده اینگونه می توان نتیجه گرفت که بام سبز جزئی از تلاش ها برای بهبود ساختار درکلان شهرها و یکی از راههای کاهش انرژی در بخش ساختمان می باشد.

کلمات کلیدی:

بام سبز ، معماری ایرانی ، معماری سبز ، باغ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/505236>

